

Warszawa, 25 czerwca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

AG 1 & 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24910.

Kl. 30 d, 21.

Ernst Gelinsky
(Berlin, Niemcy).

Okład.

Zgłoszono 16 lutego 1935 r.

Udzielono 28 kwietnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 24 lutego 1934 r. dla zastrz. 1 i 3 (Niemcy).

W technice chirurgicznej i ortopedycznej, jak również w ogóle w technice opatrunkowej, stosowano niejednokrotnie zamiast gazy i waty z bawełny — ligninę, która jednakże z powodu wielu wad, zwłaszcza krótkości swoich włókien, wkrótce musiała znowu ustąpić miejsca bawełnie.

Krótkość włókien pociąga bowiem za sobą ten skutek, że po zwilżeniu lignina rozpada się, a pokryte nią rany po usunięciu opatrunku zatrzymują niemałą ilość tego materiału, który, jako ciało obce, działa niekorzystnie i niejednokrotnie powoduje ropienie rany. Same włókna, jako takie, nawet jeżeli nie zostają w ranie,

wywołują po nałożeniu opatrunku również niepożądane podrażnienie, które można obserwować przy stosowaniu wszystkich materiałów włóknistych nie wyłączając bawełny (ваты, gazy i t. d.), a które opóźnia proces gojenia się.

Okład według wynalazku usuwa drażniące działanie okładów stosowanych dotychczas oraz daje możliwość zastąpienia okładów z gazy i waty okładami z materiałów krajowych. Okład według wynalazku składa się z materiału włóknistego, zwłaszcza z ligniny, również z włókien sztucznych, włókien z celulozy wszelkiego rodzaju, nadających się jako materiał chłonny, oraz z gładkiej warstewki błony,

która zapobiega występowaniu wspomnianych wad ligniny. Okłady te są całkowicie lub częściowo (to jest z jednej lub z obydwóch stron) osłonięte błoną z materiału niechłonnego, której nadaje się sztucznie jedno lub dwustronnie przepuszczalność, np. przez dziurkowanie, dzięki czemu warstwa wewnętrzna materiału może wchłaniać ciecz. Błona ta dzięki swej zupełnie gładkiej powierzchni nie działa drażniąco na ranę i nie hamuje jej gojenia się.

W celu wzmożenia i ulepszenia chłonności okładu można użyć wkładki z celulozy merceryzowanej, zwłaszcza w przypadkach obfitego ropienia się rany.

Do tegoż celu nadaje się wkładka z gąbki, zwłaszcza sztucznej, oraz z celulozy regenerowanej. Tego ostatnio wymienionego materiału można użyć również w takiej postaci, w której po jednej stronie okładu, którą należy zwrócić ku ranie, wytrąca się cienką i przepuszczalną błonę. Przy wytwarzaniu sztucznej gąbki z celulozy błonę można zaopatrzyć w drobne pory, które nie działają drażniąco.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Okład składający się z wkładki chłonnej, utworzonej np. z waty, ligniny, celulozy regenerowanej lub merceryzowanej albo gąbki, oraz całkowitej lub częściowej osłony z materiału nieprzepuszczającego cieczy, znamienny tym, że osłonę stanowi błona, której nadano przepuszczalność, np. przez dziurkowanie.

2. Okład według zastrz. 1, znamienny tym, że wkładka chłonna jest utworzona z gąbki, najkorzystniej z gąbki sztucznej, a zwłaszcza ze sztucznej gąbki celulozowej, na której wytrącona jest lub w inny sposób połączona z nią warstewka błony.

3. Okład według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że warstwa osłaniająca gąbkę sztuczną lub na niej strącona składa się z warstwy gąbki o porach mikroskopijnych.

Ernst Gelinsky.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.